

TES + VÉREK

a Budapest József Utcái Baptista Gyülekezet lapja

XXX. évfolyam 3. szám

2020. március

Szót váltunk egymással a hitünkről

– Sokkal többször elmúltam már 9 éves, amikor ezt mondtam a prédikátor bácsinak, de máig is tartom a szavam: „Kész vagyok a fejem a tőkére hajtani Jézus Krisztusért.”

Csodálkozom, hogy ezt képes volt kimondani egy fiatal gyermek, aki azt üzeni nekem, hogy most is ez a véleménye. Most, hogy naponta több embert kivégeznek a földön Jézus Krisztusért, mint Diocletianus császár idejében, amikor a római korban, az utolsó nagy keresztényüldözés volt. Éppen ma, amikor alig egy perce a hitről, oly leereszkedően kezdett velem valaki más beszélni: „S, mondd! Tulajdonképpen tudod, mit hiszel?”

– Hitvallás.

A fejemben hirtelen elkezd több nyelven tolnakodni a szó, és nagyon szépen kérem, ne haragudjanak rám olvasóim, hogy kéretlenül nyelvőrárt kezdek tartani.

1. **Credo** (latinul hitvallás). Csakhogy szó nincs benne sem hitről, sem vallásról. Ez egy szöveg, amit mindenki tételesen, kívülről elmond. Ami jellemzi azt a felekezetet, ami önmagát az apostoli korig vezeti vissza, és egy nagy történelmi találkozón több száz püspök értekezett a mai nevén Isztambul környéki Niceában, ahol betűről betűre mérlegeltek, fontolgattak, végül

mindezt megalkották. Most egy közel 1800 éves tradíció, bár még azok sem tudnak róla mindent, akik tömjénfüstben, csengők figyelmeztetésére, térdet hajtva recitálják: *Credo in unum Deum...*

2. **Confessio** (latinul beismerés). Ez kifejezi, hogy valaki súlyos vád alatt áll, a kihallgatás megtörte, beismeri bűneit, és az ítéletre vár. Amikor ezt keresztény ember mondta ki, felrémlt előtte a legsúlyosabb ítélet. Odavetette a bírója elé az összes reménységét, és megadta magát. Nem harcol tovább, mert belátta, hogy minden erőlködése hiába való. Ő Istennek engedett, de hűségét konok ragaszkodásnak és tévelygésnek bélyegzik meg. A felizgatott tömeg, mint egykor Jézus Krisztusra, őreá is kiáltozva halált kér.

3. **Constitutio of faith** (angolul a hit tételes összeállítása). A teológiai irodalomban leggyakrabban használt kifejezés, amiben nincs kirekesztés és semmi fájdalmas emlék. Hitről van szó és rendszerező szellemi munkáról, ami hiánytalanul igyekszik rögzíteni az örökkévaló igazságot.

4. **Rechenschaft** (németül számadás). Kínos elszámoltatás értelemében, ahogy részletekre nézve a legkisebb fillért is számon kérik. Lehetséges utólagos elszámoltatásra

pénzügyi vagy éppen bűnvádi eljárás során. A vádlott, mondjuk Hubmayer Baltazar, börtönében írja a császárnak a számadását, amit minden betűjére, mint egy adóslevélben az utolsó fillérre nézve nyilatkoznia kell. Mindenképpen csak egy ítélet várható. Nevezetesen a máglyahalál; hogy kivégzik, elevenen elégetik a száraz rözserakáson. Feleségét három nappal később ugyanott méltányos ítélettel sújtják, vízbe fojtják. Malomkövel együtt a Dunába dobják.

„S, mondd! Tulajdonképpen tudod, mit hiszel?”

– Hiszem a hatalmas Istent. A mennynek és földnek teremtőjét, aki az én egyszerű emberi létemet pályára helyezte. Ahogy testet és életet adott, úgy adott számomra hitet egy napon, és azzal földi létemnek értelmet. Megismertem és elfogadtam. Beköltözött az életembe. Azóta törekszem egyre jobban megismerni, de minden igyekezetem ellenére sem vagyok rá képes annyira, amennyire szeretném. Ezért kapaszodom hittemmel belé, mert emberi képességeim erre nem tesznek alkalmassá. Hitben velem élek minden napon. Jelenléte teljes minden órában és percben, amíg élek. Ha időm lejár megnyitja számomra az örök életet. – Ez az amiben hiszek, amit tudok a Szentírás alapján, és amit reményeim szerint senki el nem képes venni tőlem. Sokáig sorolhatnám a hit gyönyörűségeit. Lehet, hogy életem minden napjában végigjárni az utat nehéz kereszthordozás, de nekem ez a legszebb és legboldogabb, amit hordoznom kell.

Aki elolvasta velem e néhány

sort, csendben tegyen önvizsgálatot és gondoljon velem együtt a felkészülésre.

Szebeni Olivér

Célm a korona!

Közel hozzád Uram
Minden nap közelebb
Éljen bennem ez a vágy,
Hisz nincs tőle nemesebb.

Nem könnyű az út
Míg hozzád megérkezem,
Mert gondok és próbák között
Kell, megéljem hívó életem.

Köszönöm, hogy e földi úton
Oly sok örömet adsz nekem,
Áldásaiddal, jelenléteddel
Nem hagysz el egy percre sem.

Mindehhez te adj elég erőt,
Kitartást, hűséget nekem.
Add, hogy elnyerjem a koronám,
S vele együtt, az örök életem!

Kiss Frigyes

„Áron vétettetek meg, ne legyetek emberek rabszolgái!”

1Kor 7,23

Az első keresztyén gyülekezetekben – az új megtérőknél – igen sok kérdés merült fel a társadalmi státusz, az életmód, a foglalkozás, családi élet vonatkozásában, amelyekben a tisztázás szükségessé vált. Ezért olvassuk Pál apostol leveleit bizonyos távolságot tartva, mégis érdeklődéssel. Pál az 1Kor 7,17-24-ben nem javasolja az életviszonyok megváltoztatását a keresztyénné lett testvéreknél. Inkább az állapotból adódó hivatástudatot erősíti, belülről, a gon-

dolgozást megváltoztatva, amelyet a hit támogatni tud. A hit nem az ember képessége (Jud, 3/b), hanem az Istentől való megragadottság: „*áron vétettetek meg*”. Erről az „ár”-ról beszél Péter apostol is (1Pét 1, 18-19): „*tudván, hogy nem veszendő dolgokon... váltattatok meg... hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a vérében.*”

Ha valamire sokáig áhítozunk, s végül sikerül hozzájutnunk – drága áron megvásároljuk, vagy örökléssel kerül birtokunkba – fokozottan vigyázunk rá. Ritkán, csak sátoros ünnepekkor vesszük elő, kíméletesen bánunk vele, több nemzedéket kiszolgáló értékeink közt tartjuk számon. Mit jelent nekünk a „*véren vásárolt*” Isten-gyermekség, megváltottság, testvérség? Azt hiszem, hogy hallatlan nagy védelmet, biztonságot, hiszen Isten uralma alá kerültünk. Pál így ír erről: „*Ki választana el minket a Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver?*” (1Kor 8, 35) Ezt a biztonságot élhették át az első keresztyének, vállalva az úttörés kockázatát, sokszor a vértanúságot, amiről Polycarpus püspök (Kr.u.69 – 155)) így szólt: „*A mártírok vére mag*”. A mai üldözött keresztyénekre is igaz ez a megállapítás azokon a földrészekén, ahol ez tapasztalható. Mi hálásak lehetünk Istennek a viszonylagos nyugalomért, amelyben élhetünk.

Akit drága áron váltottak ki a rabságból, az vigyázzon a szabadságára. „*Ne legyetek emberek rabszolgái!*” Krisztusban szabadságunk van

arra, hogy ne váljunk emberek szándékainak kényszerű, vagy vak kiszolgálóivá. Történelmi példákból tudjuk, tapasztaltuk, mit jelent, ha az egyház kiszolgálója az államnak: kis mértékben szabadságot kap ellenszolgáltatásként, valójában gúzsba kötik. Lehet valaki rabszolga a családjában, munkahelyén, lehet a karrier rabja, sőt az ital, drog, szex, stb. rabszolgája. Vannak látványos és kívülről nehezen észrevehető rabságok. Nem feltétlenül kell felrúgni az összes köteléket, melyek fizikálisan korlátozzák szabadságunkat. Lehetünk „*rabszolga*”-ként lélekben szabadok – bár vannak élethelyzetek, ahol jobb kilépni a megnyomórító igából. Mennyire kell Krisztusban bízni, hogy megkülönböztessük ezeket egymástól! Ő szabadságra váltott meg bennünket helyettesítő halálával és feltámadásával. Őt becsüljük, ha tanulmányozzuk szavait, életét, imádkozunk hozzá, a Szentlélek segítségével mindig többet érhetünk Belőle, és az Atya szándékából, ezért vagyunk képesek viszonozni a szeretetét. Élünk Vele közösségben, ahogyan énekeljük: „*Tégy foglyoddá Uram, akkor szabad leszek...*”

Kiss Emil

„Kezdhető 77. év”, folytatható élet...

Ennél szebb születésnap megemlékezés aligha elképzelhető számomra!

Olvasva soraidat, fogalmazódott meg bennem az újév egyik számomra legfontosabb aspektusa: az életem hajtómotorjává kell váljék a tudat,

hogy Isten Jézus Krisztusért már születésem előtt megbocsátott, s ezzel elrendezte a bűn kérdését. Szabaddá téve az utat a 2020-as évi szolgálatra is. Mennyi kudarc kellett ahhoz, hogy végre ki tudjak lépni önmagamból, és komolyan venni az indulásnál tanult megoldást, hogy a folytatásban is alkalmazni tudjam! Hogy merjek újra megerősödni nagy akarással az egykor felajánlott kegyelemben, amely ma is rendelkezésemre áll!

És ha Isten még idősen is használni akar bármire, mint ahogy Timóteust fiatalon, engem is képessé tesz a ki-rendelt feladatra, mert megtanultam, amit Pál korábban már átélt, hogy "élek pedig többé, nem én, hanem él bennem a Krisztus, aki engem megerősít". Az Úr hűséges küldöttjeként élni/szolgálni, csakis a vele való egyre szorosabb közösségben. Hagyni cselekedni bennem, s általam Őt! Tudomásul venni, hogy a FENTRŐL kapott munkához a saját forrásaim kevésnek bizonyultak, de VELE és általa, küzdelemmel és harcolva, ha kell kikönyörögni a maga Teljességéből adhatót. Ezt a kiapadhatatlan forrást folyamatosan használva nem a korunk szülte önmegvalósítás lehet a cél, hanem olyanná válni, amilyenre formálni akar Jézus, azzá fejlődni, amivé csakis Ő tehet! A vágyam ebben a folyamatban nem a hosszú élet elérése, hanem a t e l j e s é l e t megélése, mert az a tartalom csak a kegyelem alapján lehetséges. Ezért érdemes küzdeni... Csak a folyamatosan megerősödött kegyelemben feltöltődve lehetünk kompetens eszközök, hogy a nálunk gyengébb rászorulóknak is juttatni, köz-

vetíteni tudjunk, csakúgy, mint ahogy Timóteus kapta a megbízást, hogy mindenféle körülményben a mások tanítására alkalmas, megbízható embereknek adja tovább az evangéliumot. Ehhez viszont saját magunk építése, vágyaink kiszolgálása, önmagunknak való kedvezményezés helyett egyértelműen az „Isten dolgaival” kell foglalkoznunk... Mert Isten nem passzív befogadókát akar, hanem aktív, munkamegosztásban engedelmes, együttműködő, az Ő ajándékaival jól gazdálkodó fiakat, munkatársakat, egyszóval tanítványokat. Nem logikátlan hát, ha a Szentírás tele van mozgósító attitűdökkel... Amikor Jézustól számon kérik a szombati gyógyításokat, épp erre utal: „Az én Atyám mindez ideig munkálkodik, én is munkálkodom.” Nos, ha az Ő egységük példája a mi érdekünkben való cselekvés, nem természetes-e, ugyanennek az elvárása tőlünk, gyermekeitől?! „ERŐSÖDJ meg a KEGYELEMBEN!” Munkálkodj magadért, az életedért, megújult erővel folytasd ebben az évben is. Nem statikus helyzetben akarja látni Isten az elhívottjait, hanem hozzá felzárkózó munkában, amelynek fokmérője a fejlődésünk. Óhatatlan a képességei szerint megbízott szolgák jutnak eszembe (Mt. 25/14-30). Az egyetlen egy talentumot kapott szolga féltelmében csak magára gondolva ássa el, hogy biztonságban adhassa vissza urának. Őt nem érdekli a felhatalmazójának az ügye csak a sajátja... És ráadásul nem is magának személyesen kellene valamivel hozzájárulnia, hanem kizárólag csak a neki adottal nyitottnak lenni mások, a nála aktívabbak számára...

Indítson ez mindegyikünket éberségre és készenlétre, hogy Isten meghirdetett és már elkezdődött uralmára tekintve tudjunk cselekedni, munkálkodni, megtenni azzal az adománnyal, amelyet Jézus Krisztus által a Szentlélektől kaptunk.

Rottmayer Jenő

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Költői est Háló Gyulával

A bizalom útjai címmel tartottunk könyvbemutatót és író-olvasó találkozót gyülekezetünkben február 9-én. Háló Gyula testvérünk mutatta be kötetét, és tett bizonyosságot a bizalom Istenéről. Hiszen az Isten bizalom – olyan sok minden más mellett ez is meghatározó része lényének. Ebből meríthetünk a hétköznapiakra, nemcsak reménykedve, hanem reménységet kapva, a reménységben örvendezve.

Boros Dávid

Se veled, se nélküled – Fiatal házások Estje

Immár negyedik alkalommal került sor a MABIM-mal közösen szervezett eseményre, melynek célja bátorítás és közösségteremtés jegyesek, házások számára. Kotán Péterék vezették a dicsőítést, Bacsó Benjámín és Barbi pedig hasznos ösztönzést, illetve tanácsokat adtak a közös életkezdettel, az első szakasszal kapcsolatban. Központjában állt ennek az Istenre, a másokra és önmagunkra való odafigyelés; kik vagyunk külön-külön, kik vagyunk együtt, kik lehetünk Isten tervében.

Az alkalmat finom vacsorával zárta a mintegy 40 résztvevő. A helyszínt és szervezést most is gyülekezetünk biztosította.

Boros Dávid

Ö R Ö M H Í R

Megszületett Kántor Kornél és Szabó Debóra, *Flóra Eliza* nevű kislánya 2020. február 6-án. Súlya: 4.020 g, hossza 56 cm.

"Az Úr ajándéka a gyermek." (Zsoltárok 127:3)

Innen – onnan

A börtönben

Mint újságíró, türelmetlenül vártam, hogy meglátogathassam az egyik börtönt. A tisztviselő kulcsával kinyit egy rácsos ablakot, és megengedi, hogy kinézzek a belső udvarra. – Egész sereg tehetséges ember van köztük, akik az életben sokra vihetnének volna – mondja az őrmester. Bámulni fog, ha meglátja, hogy az a kis ember ott, micsoda képeket fest! Az őrmester nem túlzott! A kép, amelyet szolgálati helyiségben a szekrény mögül előhúzott, azonnal lenyűgözött. Egészen egyéni módon, izgatón, merész színekkel megfestve, tizenkét ember áll körben és néz zavartan fölfelé. Hajuk kócos, arcuk sugárzó fényben fürdik, amely a szivárvány minden színében árad felülről. A férfiak szeme tágra van nyitva és túlon túl nagy. A legizgalmasabb a

képben azonban annak sajátos optikája. Az embernek az a benyomása felülről, valamilyen torony tetejéről nézné őket. – A képet "*pünkösdek*" nevezi – mondja a tisztviselő –, az intézet kápolnája számára festette, de ott nem szabad felakasztani.

– Nem szabad felakasztani? – csodálkoztam, – pedig rendkívül kifejező ereje van!

– Igen –, mondja az őrmester –, csak hogy ezek egytől egyig az ő fogolytársai. – Ez itt egy visszaeső tolvaj, az ott sokszoros csaló, ez pedig egy örökösen lázadó ember. Látnom, az őrmester mennyire meg van botránkozva az ilyen különleges "*apostolok*" ábrázolása miatt.

– Bizonyosan nem volt más ember itt, aki modellt ülhetett volna neki – vetettem közbe.

– Nem, nem – világosított fel. – Vannak itt viszonylag kis bűnösök, kisiklott emberek is, akik első ízben kerültek börtönbe. Ő azonban szándékosan a leggonoszabbat kereste ki, az igazi bűnözőket. És ez a felháborító. – Elhatároztam, hogy felkeresem a "festőt!" A börtön magasabb rangú tisztviselőivel folytatott néhány telefonbeszélgetés után sikerült a találkozás.

– Ne féljen, mondom neki –, a nevét nem említem. De szeretnék föltenni önnek néhány kérdést. A képéről van szó, amely a legizgalmasabb, amit ebben a témában valaha is láttam. Készségesen és bátran válaszol: – Hogy mit gondoltam közben? Pontosan azt, amit a Biblia a pünkösdről mond. Azt, hogy Isten Szent Lelke gyökeresen megújítja a szíveket és

az érzületeket, s gyökeresen megváltoztatja az embereket. Hogy e hatalom által a bűnösök üdvözülhetnek. Kérdőleg néz rám.

Ismeri a pünkösdi éneket: "Vonulj be a kapukon...?" Természetesen ismerem. Akkor ismeri azt a nagyszerű szakaszt is: "Vadhajtás voltam, de jóvá tettél. Halál hatotta át életemet, te megmentettél." Meglepődtem, hogy egy fogoly ilyen jól ismeri a Bibliát és a gyülekezeti énekeskönyvet. Az első pünkösdkor azok a férfiak megtértek voltak. Ezt pedig a legjobb akarattal sem lehet elmondani azokról, akiket ön megfestett – érvelek tovább. Itt aztán igazán telibe találtam!

– Tudja-e ön, mi a pünkösd? – kérdi.
– Ígéret, hogy minden másként lesz. Az istenfélő embereknek, akiknek már mindenük megvan, nincs szükségük erre az ígéretre. Azoknak azonban, akik kétségbeesnek önmaguk miatt, meg kell mutatni, hogy számukra is lehetséges az új kezdet. Én azonban nem adom meg magam. Mindez szép és jó, de nekem azt mondták, hogy a képhez a fogolytársai közül a legelvetemültebbeket választotta ki. Pünkösd, az csoda feleli. És ha ezt ki akarom fejezni, akkor olyan embereket kell megfestenem, akik csak csoda által változhatnak meg. A kisebb bűnösöket talán a feleségük is megváltoztathatja, sőt, esetenként már itt, a börtönben is megváltoznak. De az egészen mélyre süllyedteket azokat csak Isten változtathatja meg!

Észreveszem, hogy küzd magával. És egyszerre csak szótlanul a kép egyik pontjára mutat, és ekkor tűnik

fel, hogy önmagát is odafestette a képre. Az egészen nagy bűnösöket ismétli, azokat csak Isten változtatja meg. Itt már nem lehet több kérdés. Távozom és eszembe jut az, amit az Úr Jézus a kapernaumi százasokról mondott:

"Izraelben *sem találtam ekkora hitet!*" (Lukács 7:9)

Közreadta H.A.

M E G T É R É S

Keresztre feszített rossz étellel
jövök Teelé, egyedül Igaz.
Telve alázattal és félelemmel.
hogy lábaidhoz odategyem azt.

Hordoztam eddig életem teljes súlyát,
de fárad a derék és gyöngül a láb,
dacos szívemet megtörte a bánat,
segíts hordozni, segíts legalább!

Bűneim súlyát engedd meg letennem
lábad elé, egyedül Igaz!
Alázatomat fogadd kegyelemmel,
véreddel töröld habfehérre azt!

Ami még tovább megmarad belőlem,
az már teljesen a Tied legyen,
hogy földi utam végén, a reményben
álljak meg majd az égi mérlegen.

Keresztes Mihályné

Gondolatok

- A Golgotai kereszt az a gerenda, amelyen az élet hajótöröttjei a földi lét hullámverésén át a mennyei partra menekülnek.
- Az igazi győzelem nem azt jelenti,

hogy legyőzöl valakit, aki erősebb nálad, hanem hogy megvédesz valakit, aki fontos számodra.

- Vannak dolgok, amiket Isten tesz meg értünk, és vannak dolgok, amiket tőlünk vár el, hogy megtegyük magunkért. (Katona Béla)
- A jövő már itt van, csak még nem mindenkinek jött el. (William Gibson)
- A tudás kincs, de a gyakorlás hozzá a kulcs. (Ibn Khaldun)
- Az ember cselekedeteit meghatározó egyik legkényesebb tényező az az értékrendszer, melyet fiatal korában alakít ki. (Szent-Györgyi Albert)
- Amikor megbocsátasz, nem a múltat változtatod meg, hanem a jövőt.
- A vér meghatározza, hogy kik a rokonaid, de a szeretet mutatja meg, kik jelentik valójában a családot.

I m a p á r k e r e s ő k n e k

Szerető Atyám, te tudod, hogy a szívem legmélyebb vágya az, hogy találkozzam valakivel, akivel megoszthatom az életemet. Bízom a te szerető tervedben életem számára, és kérek, hogy hamarosan találkozhassam azzal az emberrel, akit nekem szántál.

Szentlelked erejével nyisd meg a szívemet és értelmemet, hogy felismerjem a lelki társamat. Gyógyítsd be a lelki sebeimet, hogy kész legyek szeretni és szeretve lenni! Távolítsd el az akadályokat, amelyek ennek a boldog találkozásnak az útjában állnak, hogy egy új teljességet, örömet és békét élhessek meg.

Add meg nekem azt a kegyelmet is, hogy felismerjem és elfogadjam, ha más a terved életem számára. Átengedem múltamat, jelenemet és jövőmet Fiad, Jézus gyengéd szívének, bízva abban, hogy imám meghallgatásra és válaszra talál.

Ámen

Gyerekszáj

Vakaróni

– Drágám, mi volt az ebéd ma az oviban?

– Vakaróni.

(Nándi, 3 éves)

Közreadta H. A.

Gyülekezetünk betegei

Ádány Vince és neje	Rumbold Gyula
dr. Bukovszky Ákos	Sebők Györgyné
Hetzke József	Stubnya Tiborné
Husza Tiborné	Szikszai Lajosné
Juhász Gyuláné	Szűcs Borbála
Kovács László és neje	Tóth Mihály
Németh Györgyné	Vékony József és neje
Puskás Zoltán és neje	Vida Sándorné
Ráduly Emil és neje	

"Mikor azt gondoltam, hogy roskad a lábam, szeretted, Uram támogatott engem." (Zsoltárok 94:18).

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az

orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál megtalálható.

Gyülekezeti

programok

márc. 11. 18:00 Kórházmissziós istentisztelet az Erzsébet kórházban.

márc. 12. 15:00 Nyugdíjas klub.

márc. 15. 15:00 Börtönmisszió.

márc. 15. 15:00 Törökbálint Olajág Idősothonban istentisztelet.

márc. 27-29 Ifjúsági Tavaszi Tábor.

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható újságunk!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

17:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 biblióra

Mindenkit szeretettel várunk!

Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja missziós szolgálatokra felszabadítva